

O mój rozmarynie 1919-1918

Umiarkowanie

S. *p* C 1. O mój roz-ma-ry - nie. roz - wi-jaj się. o mój roz-ma-ry - nie. roz - wi-jaj się.

A. *p*

T. *p* C 1. O mój roz-ma-ry - nie. roz - wi-jaj się. o mój roz-ma-ry - nie. roz - wi-jaj się.

B. *p*

S. pój - dę do dziew - czy - ny. pój - dę do je - dy - nej. za - py - tam się.

A.

T. pój - dę do dziew - czy - ny. pój - dę do je - dy - nej. za - py - tam

B.

S. pój - dę do dziew - czy - ny. pój - dę do je - dy - nej, za - py - tam się.

A.

T. się. do dziew - czy - ny. pój - dę do je - dy - nej, za - py - tam się.

B.

2. A jak mi odpowie. „Nie kocham cię”.
ułani werbują,
strzelcy maszerują,
zaciągnę się.

4. Dadzą mi konika cisawego
i ostrą szabelkę,
i ostrą szabelkę
do boku mego.

6. Dadzą mi manierkę z gorzalczyną,
ażebym nie tęsknił,
ażebym nie tęsknił
za dziewczyną.

3. Dadzą mi buciki z ostrogami,
i sowy kabacik,
i sowy kabacik
z wytożami.

5. Dadzą mi uniform popielatą,
ażebym nie tęsknił,
ażebym nie tęsknił
do swej chaty.

7. Powiodą z okopów na bagnety,
bagnet mnie ukuje,
śmierć mnie ucałuje,
ale nie ty.